

Úr ferðslulógini:

- Súkkla skal altíð halda seg høgum ígin á teirri farbreit, id liggur longst høgumegin ferðsluleiðina. Súkkla má ikki koyra undir lóðini á aðrum akfari. Har rúmd er, kunnu tvær súkkllur koyra lóð um lóð, um tað er vandaleyst og ongum til ampa.
- Súkkla, id skal sneiða til vinstri, skal halda fram heilt tvørturum krossvegin og kann tástani fara at sneiða, tá id tað fær verið uttan ampa fyri hina ferðsluna.
- Súkkllur kunnu yvirhála onnur akfør á høgri síðu.
- Tá snarað verður til vinstri, mugu akfør ikki tarna súkklum og prutlum sum koyra beint fram.
- Bannað er at súkkla á gongubreytum, uttan so at annað er tilskilað av landsstýrinum. Súkkla skal verða leidd tvørtur um gongubreyt. Landsstýrið kann seta reglur um ferðing hjá súkklum á gongubreytum. Í slíkum førum eigur greinligt mark at vera millum tann partin av gongubreytin, sum súkkllur kunnu ferðast eftir, og tann partin, id er kannaður fólk til gongu.
- Súkkla (og prutl) kunnu bert koyra eftir súkklu breyt høgumegin við vegin ferðsluleiðina, um ikki annað er tilskilað við merking.
- Tann, id súkkllar, skal hava báðar fótur á ástiginum (pedalini), og id hvussu so er, aðra hondina á stýrinum.
- Barn yngri enn seks ár má ikki súkkla uttan saman við einum 15 ára gomlum ella eldri, id hyggur at til.
- Súkkla má ikki flyta fleiri fólk, enn hon er ætlað til. Tó kunnu tvey børn yngri enn seks ár verða havd við á súkklu, um hon hevur serligt sæti, sum verjur beinini móti hjólsnældunum. Tann, sum stýrir súkklini, skal í slíkum føri vera fyrtur 15 ár.
- Ikki er loyvt at súkkla so mikið ávirkaður av rúsdrekka, at tú ikki er førur fyri at koyra trygt.
- Tann id setir súkkla frá sær, skal læsa hana, uttan so at hon skal standa heilt stutt.

...og vit og skil

- Tað ræður um at hava bremsur, ljós og endurskin í lagi.
- Súkklu fólk id er veika lóðid í ferðsluni, so ver altíð á varðhaldi.
- Visið sjálvsáliti í ferðsluni, men takið ikki óráð fyri.
- Les ferðsluna av, fanga eyguni á bilførarunum, og tá tú veist, at tú ert sæddur stýr so avstað.
- Tað ringasta súkklu fólk id kann gera, er at krógva seg burtur.
- Vegurin kann stundum vera so smalur, at tryggast er at taka eitt fult pláss á koyribreytin.
- Vidhvørt kann vera tryggast at fara upp á gongubreytina.
- Visið av. Men er vegurin ringur, kann vera tryggast at hava báðar hendur á róðrinum.
- Børn eiga helst ikki at súkkla einsamøll í ferðsluni, fyrr enn tæy eru 10-11 ár.
- Keypið eina góða súkklu, sum klárar brekkurnar.
- Og haldið súkkla í góðum standi.
- Nýtið fallhjálpm. Ringastu súkklu skóðarnir raka høvdið.
- Og til bilførararnar: Gevið súkkulunum gætur, tit eru ikki einsamallir á vegnum.

Lesarabrøv

Viðmerkingar til ES-seminarið!

Mánadagin 9. oktober í ár varð skipað fyri seminari. Har spurningar um tilknýti Føroya til ES vórðu viðgjörðir.

Eitt ógvuliga neyðugt tiltak, sum Fróðskaparsetrið og Fróðskaparfelagið eiga stóra tekk uppiborna fyri.

Nógvir fyrirestrar, góðir og minni góðir, vóru á skránni, sum eg ikki skal gera viðmerkingar til.

Undirritaði, sum var ein av teimum, id hevði orðið, hevði tó eina viðmerking um, at seminarið var alt ov einstætt. Tað tyktist sum tað bert snuði seg um vinnulívið, og hetta er sjálvandi ikki at undirmeta.

Kortini eru tað so nógv onnur øki, sum vit mega taka fyrlit fyri, t.d. frálæru, teknifræði, ideologiskar spurningar o.a. Hóast eg altíð havi verið ES mót-

støðumaður, dugi eg væl at siggia, at vit mugu ansa væl eftir, at vit ikki gerast eftirbátar á øllum hesum átrokandi okjunum, um vit skulu menna okkum sum fólk og tjóð. Hattvirdi Hans Poulsen varð firtin, tá id eg segði m.a., at eg treyðugt vildi uppliva, at moskeir vórðu bygdar á Føroya landi, uttan at verða kall- aður fyri rasistur fyri mína áskoðan (hetta segði eg í gáasareygunum), men hann upplýsti mær, at vit høvdu trúarfrælsi í Føroyum. Eg kundi ikki bara mær, men mátti upplýsa Hans Poulsen um, at Islam ikki bert var ein átrúnaður (religiön), men eisini eitt politiskt kervi, og eiga vit at lata hetta kervið fáa loyvi til at máa stöðid undan fólka- ræði okkara?

Hattvirda Marita Petersen helt eisini, at eg var ódemo-

kratiskur. Til hetta var bert at svara: Er tað neyðugt at vera ein jättandi javnaðar- maður fyri at vera demo- krat? Ongar viðmerkingar vóru frá hvørgum teirra. Eg heitti eisini á politikarar okkara um ikki at dylja nak- að fyri okkum borgarum, tá id samráðingur vóru, vit hava krav uppá at verða upplýst um eitthvørt mál, lika so skjótt, hetta kemur á borðið, eisini tá id tað snýr seg um ES-málsvið- gerðir eins og allar aðrar.

Mær tókti, at nógvir tyð- andi faktorar vórðu gloymdir á hesum tyðandi seminari. Hetta kann t.d. vera um okkara eyðkenni sum fólk! Drukna vit í ein- um slíkum felagsskapi, og missa okkara eyðkenni sum fólk, identitet, sum tað verður kallað? Vit siga okk- um at vera ein kristin tjóð við eini serstakari mentan

og siðalæru, missa vit hetta í fólkahavinum, um vit fara inn í ES? Hvar bleiv kjakið um okkara møguleikar fyri gransking av? o.s.fr. jú, nógv er at taka stöðu til, bæði hvat vinnu, tjóðskapi, búskapi, mentan o.o. tyð- andi tættum viðvíkjandi. Hvi er so lítið burtur úr her blivið? Saman at halda varð ei okkum givið!

Føroya fólk! Latið okkum verða samd! Um hvat? Fel- lagsbesta fyri komandi ætt- arlið okkara! Við hesum havi eg ikki givið til kennar, hvørki um mína persónligu stöðu til ES ella politisku hugsjón mína, men bert komið fram við nøkrum fá- um viðmerkingum. Við tekk fyri upptøkuna! Nóg mikið á hesum sinni!

Kollafjørður hin 12.10.95
Gerhard Hansen, dr.

Til Føroya lögting

Í SvF herfyri hoyrði eg, at fíggjarmálaráðharrin ætlaði at hækka lönirnar hjá lögtings- og landsstýris- monnum.

Hetta er rættiliga hug- stoytt, tá id man hugsar um, at landsins myndugleikar krevja, at øll onnur skulu fara niður í lön, og hetta hendir, meðan fakfelags- leiðarar sita í landsstýri og á lögtingi.

Hevði samgongan verið

oðrvisi samansett og hesi fakfelagsfólk ikki vóru í lög- tinginum, og Óli Breckman var lögmaður, so høvdu hesi fólk skipað fyri krav- gongu uttan fyri tinghúsið.

Men nú valdar tægn.

Tá id man hyggur í Lög-

tingstíðindi, sæst, at har er ein grunnur, sum eitur Ár- beidsloysisgrunnur Verka- manna, sum var til aðrenn arbeiðsloysisskipanin.

Peningur er jättaður til henda grunn síðan fyrst í 70-unum, men hvar er hes- in peningur farin?

So vil eg heita á lands- stýrið um ikki at fara niður

at forhandle um tey máls- øki, sum vit hava yvirtikið, ti antin hevur man heima- stýri ella ikki.

Virdingarmest

Viggo Holm
Skála

Solidaritetur ella kradd

Nú er loyst úr lagdi fyri sethúsaskuldini

Kommunuskuldin er kom-

in upp á pláss. Tær kom- munur, sum skýlda mest, hava skrivað undir. Hetta er nakað nýtt í Føroyum, at tann, sum skýldar mest, hevur avgerðarrættin sam- an við einum kollsigldum banka, sum slapp í gummibátin hjá Føroya fólk. Síð- ani blakaði bankin fólkid út á ein flaka, so at bankin kundi reka einsamallur við-

ari við vinninginum.

Nú hesin bankin er so glaður saman við so mong- um fólki um hesa ein- astu møgulegu loysn – sum sagt verður, er so ikki laga- manni at taka sethúsa- skuldina upp beinanvegin, nú øll tykja at vera vorðin so ómetliga sosial, sum ein ikki skuldi trúð. Hetta nýggja rákið, sum tykist vera nú, vermir hjartarotur-

nar.

Aftur til sethúsaloysnina og tær píndu familjurnar. Eitt uppskott hevði verið at tikið eitt prosent frá hvør- um føroyingi í 5 ár, so at bankin kann fáa prosent- vist transport av lönini hjá hvørgum einstøkum føroy- ingi – also brúkt somu mát- ar og somu útrokningar sum kommunubólkurin er komin til. Tá kann talan

verða um solidaritet.

At enda. Er hetta tann nýggi hugsanarhátturin í Føroyum, at tann, sum hevur yvirhildið sínar skyldur, er ein dári, og tann, sum skýldar mest, fær umlagt sína skuld ferð eftir ferð? Tað verið seg privat ella kommunalt.

Jógvan Mørkøre

Skilaleys spurnarkapping

Tað er lætt at finnast at, men í hesum føri er tað í hvussu er væl meint.

Hvi kunnu tit góðu »natt- arravnar« ikki fáa skil í

spurnarkappingina?

Fólk verða biðin um at melda seg til, men so visir tað seg ferð eftir ferð, at onnur svara spurningun-

um. Er hetta ikki at snýta? Og hvi svarar Birgir sjálvur spurningum?

Ser.ðingin er vorðin ein farca. Góðu tit, verið eitt

sindur meira seriosir! Ella eitt sindur meira ærligir!

Lurtari

Mysterium

Vit anda fyri at liva, men lívið er meira enn at anda.
Hvi so anda? Ti um ikki, so liva vit ikki meir.

Vit liva fyri at læra, men lívið er meira enn lærdomur.
Hvi so læra? Ti um ikki, so kenna vit ikki lívið.

Vit liva fyri at doyggja, men deyðin er meira enn at liva.
Hvi so liva? Ti um ikki, so doyggja vit jú ikki.

A.